

Yüreğim Yangınlarda

– keskin2011 · 17 Ocak 2014

söyle bana ey sevgili
senin de yandı mı yüreğin ben gibi
hangi günah bizi birbirimizden ayırabilir ki
bir bakışın bir gülüşünle esir aldın yüreğimi
öyle uzak olmayıp yanımda kalsaydın
sana neler neler söyledim
atmazdım içime her derdimi dökerdim
paslanmış zincirleri birer birer sökerdim
sen yokken sahili olmayan denizlerde
azgın dalgaların döğdüğü bir yetimim
zamansız geçen baharlar gibi çaresizim
ben seninle varım yokluğunda öksüzüm
anla beni ne olur
gün geçtikçe büyüyor içimde ki hasret yangınları
ben yokluğunda zaten karanlığı soluyorum
şu küçücük yüreğimde sen
sorgusuz sualsiz atarken
ölmekten değil ölememekten korkuyorum
günden güne büyüyor içimde ki yaram
üzerime çöküyor sessizce karanlıklar
açılmamacasına kapanıyor göz kapaklarım
bir daha uyanamamak değil derdim
ellerini son kez tutamamaktan korkuyorum
ah zamanı bir durdurabilseydim
alırdım koynuma hasreti zor ederdim sabahı
alsam da ahı
istemem görmesin gözlerim sensiz hiç bir şeyi
bırak aşkınla yanayım zindanlarda kalayım
sensiz geçen günlerin acısını nasıl unutayım
ayrı geçen anların öcünü almak için
sevginle aydınlanacak ezeceğim tüm karanlıkları
ve gecenin en karanlık yerinde
seni alıp gideceğim mutluluklar ülkesine
yalnız ikimizin olacağı o yerde
ellerin ellerimde mutluluğu yaşayacağım

tut ellerimden kaldım iki büküm
yüreğimde sen aklım firarda
göz bebeklerimde sensizliğinde müebbet hüzün var
dilim lal olmuş kağıt kesigi bir yara
düşlerimi ise hiç sorma onlar da kırık dökük
umudumun adı belli boynu bükük
küçük bir çocuğun bakışlarında ki sukut
yüreğim sana emanet sıkı tut
tut ki yalancı baharlar gibi geçmesin
başı boş kalmasın başkasını seçmesin...

Refik

17.01.2014

İstanbul